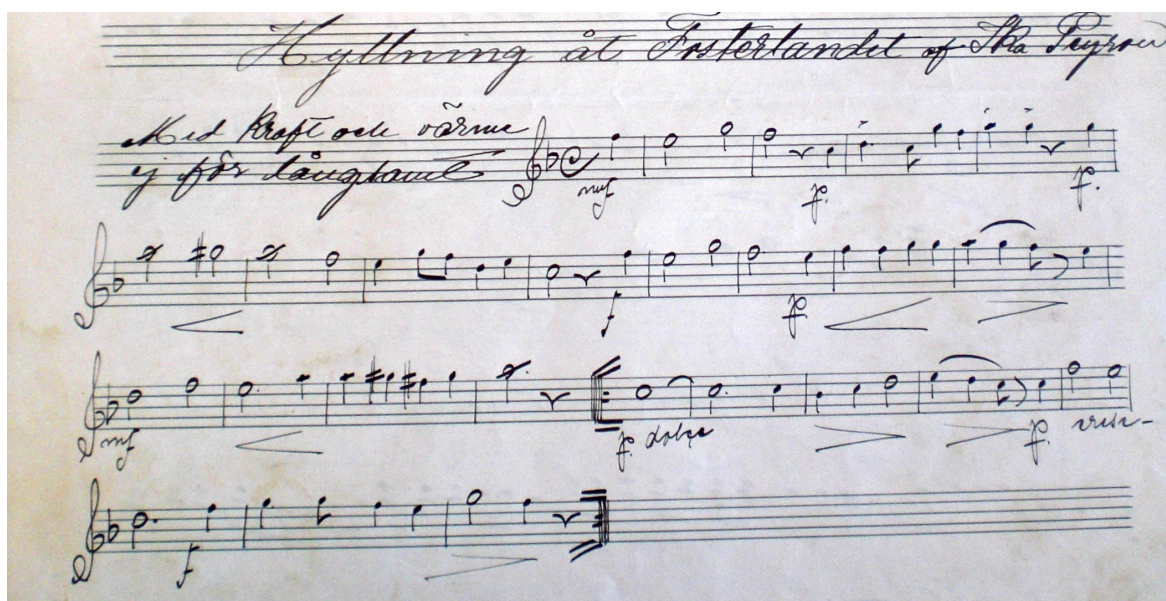

Albertina Fredrika (Ika) Peyron (1845-1922), svensk tonsättare, pianist och organist.

Albertina Fredrika föddes i Timrå, och växte upp som fosterbarn hos grosshandlarfamiljen Asp. Redan som fyraåring började hon spela piano för fru Engström i Sundsvall, som såg hennes begåvning och skickade henne för studier för Ivar Hallström. Hallström tog sig an den unga Fredrika Asp, och bland annat har han tillägnat henne tre små pianostycken. Studierna fortsatte utomlands, i London under 1860-talet. Vid hemkomsten gifte sig Ika med konsuln och riksdagsmannen Ludvig Peyron (f. 1830). Paret fick tre barn.

Även som fru fortsatte musikstudierna, i piano för Johan (Jan) van Boom, som undervisade vid konservatoriet i Stockholm. Senare fortsatte studier i kontrapunkt för hovkapellmästaren Josef Dente och för Emil Sjögren, där hon även fick undervisning i orgel, och i orkestrering för hovkapellcellisten Anton Andersen.

Fredrika komponerade under pseudonym: först Ika, senare Ika Peyron. Den sammanlagda produktionen omfattar ett 40-tal verk, varav många blev utgivna av de stora förlagen i Stockholm, Oslo och Köpenhamn: framför allt sånger och körstycken, samt musik för piano. Men det finns också belegg för att hon har komponerat en stråkkvartett i tre satser, som tyvärr verkar vara försvunnen, kammarmusik för violin eller cello med piano, och orgelverk och ett stycke för den ovanliga kombinationen orgel och piano "In der Dämmerung" (I skymningen). Vidare har hon orkestrerat flera av sina sånger; både för militärmusikkårer och teaterkapell.